

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

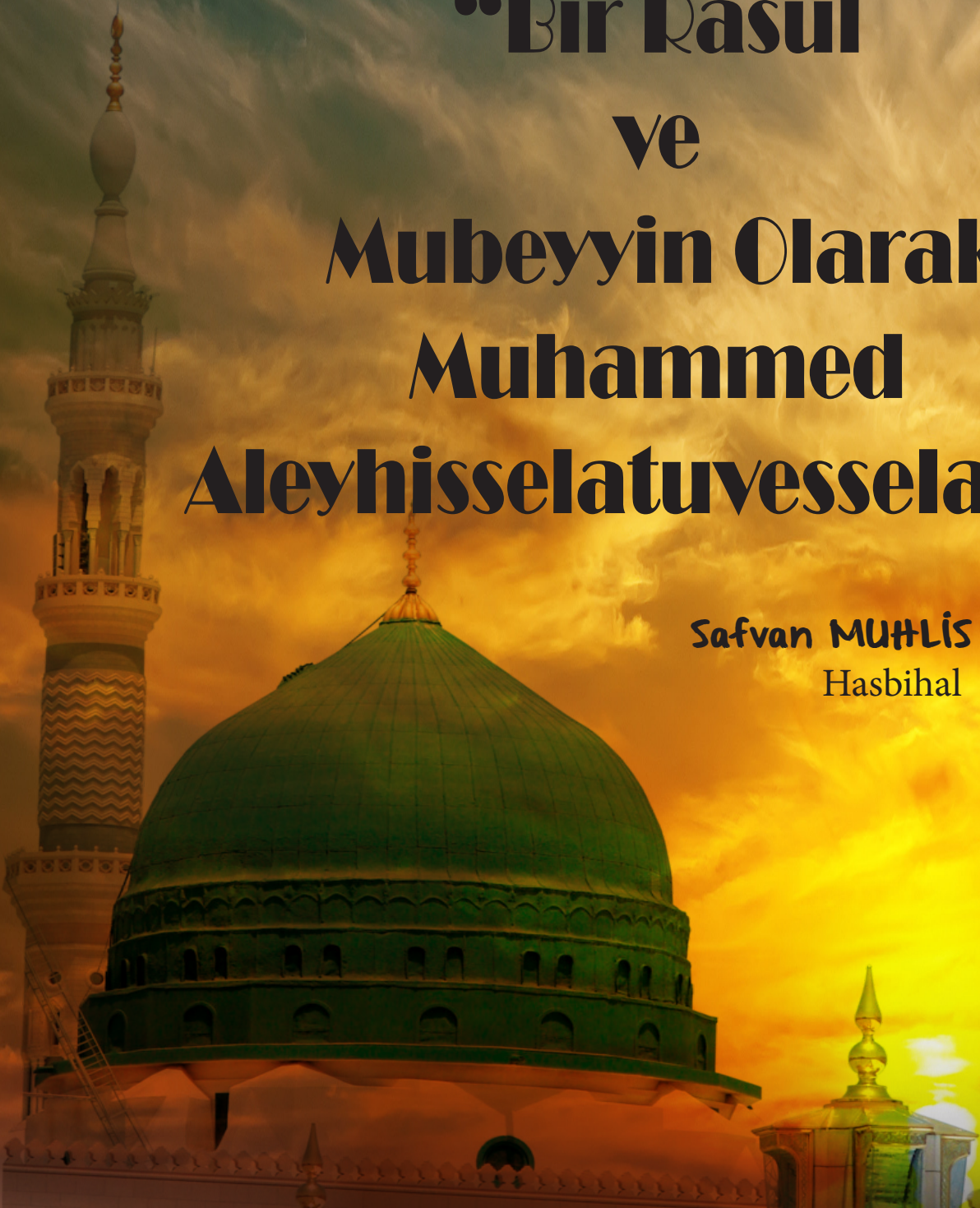
Aylık İslami Eğitim Dergisi

Sayı 6

Yıl Haziran 2022

**“Bir Rasul
ve
Mubeyyin Olarak
Muhammed
Aleyhisselatuvesselem”**

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

Hamd alemlerin Rabbine. Bütün sevgiler, övgüler ona. Hertürlü noksanlıktan münezze olan, kullarına merhamet eden Allah azzevecelle'dir. Salat ve selam O'nun resulü olan Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed s.a.v üzerine olsun.

(AllahummeAmin)

Rabbimizden niyazımız evvela biz Müslimlerin ayaklarını İslam üzerine sabit kılsın ve sonra bu ümmete hidayeti mümkün ise onlara hidayet etsin. Bizler dergilerimizde ele aldığımız konular ile insanlara hatırlatma yapmaktayız. Ümit ediyoruz ki bu hatırlatmalar sonucunda Rabbimize tam manasıyla (Tevhid) ile ona yönelmektir. Aksi halde din gününün dehşetinden kurtulmak mümkün değildir. İnsanlar, cehennemi hafif görmesiyle cehennem hafifleşmiyor. O günün şiddetinden ancak Rabbine iman eden Muvahhidler kurtulacaktır. O gün öyle dehşetli olacakki;

“O gün cehenneme: “Doldun mu?” deriz. O da: “Yok mu daha fazlası?” der.” (50/Kâf, 30)

İnsana ölüm gelmeden evvel Rabbine yönelmeli, rahmetine sığınmalıdır. Çünkü o gün sığınılacak başka hiçbir kapı yoktur ve o gün dünyada masiyetleri bırakıp Allah'a yönelenlere de azap yoktur.

Allah'a itaat etmeyenlere ve dünyasını boş işler ile zulüm ile haramlar ile küfür ile geçirenlere gelince;

“Facirler ise elbette cehennemdelerdir.” (82/İnfitâr, 14)

editör

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TESARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

Bir resul ve mübeyyin olarak Hz. Muhammed s.a.v

ÜÇ ESAS OLARSA ZİDDİ OLAN ÜÇ ESAS OLUR

İTAAT KAVRAMI

Ashab-i kiram'ın İslam'a bakışı

cennetin özlediği sahabe Ammar bin Yasir

İslam'ı arayanlar

Es selam

Kur'an-ı Kerim mucizeleri (Embriyo)

Süleyman Ulvan (Biyografi)

Safvan MUHLİS (Hoca)

Selman SAMATYALI

Halid EYMEN

Zeyd ENFAL

ALİ MARUF

Abdulkerim SİDDİK

Selman SAMATYALI

Muaz ALİMOĞLU

fecr MEDYA

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

“Bir Rasul ve Mubeyyin Olarak Hz. Muhammed

S.a.v

Safvan MUHLİS Hoca
İLETİŞİM

safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd kalem ile kullarına yazmayı öğreten, muhtaç kullarının acizyetlerini lütfu ile gideren Allah (suphanehuveteala'ya), salat ve selam ümmetine çok düşkün ve şefkatli Muhammed (aleyhisselatuvessem'a)'dır.

Bu ayki sayımızda çok ciddi ve elzem bir mevzu, Müslümanlara anlatabilmeyi ve idrak etme noktasında yardımcı olabilmek için çalışacağız inşaallah. Konunun ana teması başlıkta ifade ettiğimiz üzere Peygamber Efendimiz'in(salallahualeyhivesellem)“Resul ve Mubeyyin(beyan eden açıklayan)” olduğunu anlamaya çalışmak olacaktır.

ÖncelikleAllah'a (azzevecelle) kulluk etmeyi benimseyen her Müslüman fert, bu dinin nasıl neşet ettiğini, Allah'ın koyduğu nizamın nasıl ve ne ile makbul olacağını bilmesi imanın asıllarındandır. Hiç şüphesiz bu konuda da en önemli husus; bu dinin inzal olduğu elçiyi hakkı ile tanımak, Resul olması ile nasıl vasıflara sahip(sünnetin neye delalet ettiği) bunu bilmek ve İslam dininin bütün sınırlarında O'na tabiiyetin aynen Allah Teâlâ'ya tabiiyet olacağını farkına varmak ile olacaktır. Nitekim bu mevzu sarih ve sahih naslarda açık bir şekilde ifade edilmiştir. Şöyleki;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا 59

“Ey iman edenler; Allah'a itaat edin. Resul'e ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer bir şeyde çekişirseniz; Allah'a ve ahiret gününe inanmışsanız onun halini Allah'a ve Resulü'ne bırakın. Bu; hem hayırlı hem de netice itibarıyla daha güzeldir.” (1) (Nisa/59)

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ 31

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

“De ki: Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafur'dur, Rahim'dir. Allah'a ve peygamberlere itaat edin, de. Şayet yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, kafirleri sevmez.” (Aliimran/31-32)

وَمَا أُنْتِكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Peygamber, size ne verirse onu alın, neden de nehyederse ondan sakının. Ve Allah’tan korkun. Muhakkak ki Allah; azabı şiddetli olandır.” (Haşr/7)

İslam dininin iki ana esası, yani Kur’an ve Sünnetin, da-yandığı hususlar İslam’ın açık ve kesin ilkelerindedir. Cenab-ı Hakk her iki kaynağı koruması altına alarak muhafaza etmiştir. Dolayısıyla Allah Resulü, Kur’an’ın korunup, ezberlenmesini emir ve teşvik ettiği gibi Sünnete de önem verilmesini emir ve teşvik etmekle görevliydi.

Sünnet; İslam maneviyatının bütün yönleri için merkezi bir konuma sahiptir. Çünkü Müslümanların, Hz. Peygamber tarafından tam bir kemalle sahip olunan bazı faziletleri kazanabilmeleri, O’nun sünneti’nin taklit edilmesi vasıtasıyla gerçekleşir. Müslüman, Hz. Peygamber’in, sünneti vasıtasıyla nasıl davrandığı, konuştuğu, yürüdüğü, yediğı, karar verdiği, sevdiği ve ibadet ettiğini görür.

Şu halde sünnet, bir anlamda, Hz. Peygamber’in yaşantısının devamı demektir. O’nun isimlerinde, fiziki varlığının tasvirinde (şemailinde) ve tabi ki isimlerinin ve sünnetinin bitmez gücü sayesinde coşan Muhammedi berekette yansıtılan kişiliğinin imgesini de tamamlamaktadır.

Nitekim Hz. Peygamber (S.A.V.) kadın-erkek, küçük-büyük, hür köle demeden bütün ashabına sünnetini talim ve telkin etmiştir.

Ancak Hz. Peygamber (S.A.V.) bununla yetinmemiş, ashabını buna teşvik ettiği ve bu doğrultuda çok açık direktifler ve sözlü emirler verdiği sabittir. Konuyla ilgili rivayetlerin bir kısmını aşağıda vereceğiz.

Fakat bu rivayetlerin bazısı konuyu açıkça (sarahaten) bildirirken, bazısı dolaylı olarak (delâleten) ifade etmektedir.

Mesela, ilmi öğrenmek ve dinde derinleşmek (tefakkuh) ile ilgili hadisler bu kabildendir. Çünkü özellikle Peygamber (S.A.V.) döneminde ilim öğrenmek ve dinde derinleşmek ancak hadislerle gereken önemi vermek ve onlardan hü-küm çıkarmakla mümkün olabiliyordu.

Kaldı ki, İslam öğretim tarihinde birkaç asır boyunca “ilim” kelimesi hadisleri, hadislerin araştırılmasını ve hadislerle ilgili mevzuları ifade için kullanılmaktaydı.

Selef uleması hadis öğre-nimi (tahammülül’l-hadis) için tahammülül-ilm” ifadesini kullanıyordu.

Genel olarak yukarıda ifade ettiğimiz bazı ayetler ile Allah azzevecelle, Efendimizaleyhisselatu-vesselam’ı bu dinde söz sahibi tayin etmiş, O’nu vahy ile desteklemiş ve O’nu bu dinde bir mü-beyyin(açıklayan, pratiğe döken) olarak söz sahibi kılmıştır. Bu da tamamı ile Allah Teâlâ’ninkoyduğu bir yasa ve emirdir.

Allah’a iman ettiğini iddiasında olan her Müslüman da bu mevzuda kalbi olarak hiçbir şüphe barındırmadan teslim olması imanın aslı mesa-besindedir.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ لَمَّا لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا 65

“Hayır, Rabbineandolsun ki; aralarında çekiş-tikleri şeylerde seni hakem tayin edip sonra haklarında verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe iman etmiş olmazlar.”(Nisa/65)

Rasulullah’a tabii olanlar başlarına gelen her türlü sıkıntı ve durumda peygamberin hükmüne başvurması, Allah Teâlâ’nın iman kaydı ile bağ-daştırılmıştır. Çünkü Allah Teâlâ’nınınizamı ilahi bir nizamdır ve tabiiilerine mükemmel bir hayat sunar. Bu hayattada ortaya çıkan bütün meseleler Allah ve Resulü tarafından kati bir sonuca bağlanır. İşte bu mevzu ihtilafın olmadığı ayetin ifade edildiği üzere iman meselesinin aslıdır.

Evet, Allah Resulü (aleyhisselatuves-selam), bu dinin bütün hudutlarında vahy ile kontrol altında ve Resulün verdiği her emir de aynı zamanda Allah Teâlâ’nınemrine mukabildir. Çünkü Rabbimiz Teâlâ Kur’an’ı, Nebisine indirirken kitabında ki her meseleyi tafsilatlı bir şekilde izah etmemiştir.

Bunu birkaç örnekle ifade edelim inşallah; Namaz meselesi; namaz Kur’an’da bir emir sigası ile gelmiş fakat tafsilatına yönelik herhangi bir karine(delil) Rabbimiz söylememiştir.

Namazın rükunleri, zamanı, fihki bütün yönleri sair namazın sıhhatini ortaya koyacak bütün mevzular ancak Kur’an’ı pratiğe döken, Rabbimizin meramını anlatan sünnet yani Resulün izahatları ile anlaşılacaktır.

Yine zekat, oruç, haccın yapılışı, miras gibi birçok mevzuda ortaya çıkan her türlü fihki sorular ve çözümleri ancak bizler gibi yaşayan, bir elçi tarafından belirlenecektir.

Yoksa bu durumda insanlar bu dinde müşkil bir durumda kalırlar ve kulluklarını Rablerinin rızası gereğince yerine getiremezler.

İşte bu noktada Allah Teâlâ aynen Kur'an gibi Resulün sünnetini de muhafaza etmiş, O'nu bizlere **"Mübeyyin"** olarak tayin etmiştir.

Ve buda hiç şüphesiz Allah'ın koyduğu bir yasa ve sünnettullahtır.

Öyle ki Resul asla kendi kafasına göre hareket etmemiştir.

Nebi Efendimiz bu ciddi işte yükün en ağır olduğu konumda idi ve O'nun hata yapması söz konusu bile olamazdı. Çünkü O bir peygamberdir ve O'nun eliyle bu din şekil almaktadır. Bunun aksini düşünen hem nassa hemde akla aykırıdır.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَابِ ۖ

Şayet o, bize karşı bazı sözler uydursaydı,

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ

Biz, sağ (elle)/kuvvetle mutlaka ondan (intikam) alırdık.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ

Sonra da, (kalbindeki) can damarını koparırdık.

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۖ

Sizden hiç kimse de (bunları yapmamıza) engel olamazdı.

(Hakka/44.47)

Demek ki bu din tamamı ile Allah Teâlâ'nın meşiet-i ile şekillenmektedir. İslam tamamı ile ilahi bir nizamdır ve iğneden ipliğe Allah Teâlâ'nındilemesine muhtaçtır. Bunun için Nebi Efendimizde Allah Teâlâ tarafından seçilmiş, O bu dinde hüküm sahibidir O'nun sözleri ve hareketleri Kur'an'ı açıklar ve beyan eder. Taki kitapta hiçbir şey muğlak kalmayın. Eğer böyle olmasaydı bu İslamiyet'in (haşa) hükmü geçersiz olurdu. Ayet ile belirlenen mevzuda bu din tamamlanmış ve kontrol Allah Teâlâ'nın hükmü ile gerçekleşmiştir.

الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

"Bugün, küfredenler sizin dininizden ümitlerini kesmişlerdir.

Öyleyse onlardan korkmayın da Ben'den korkun. Bugün, dininizi kemale erdirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslamiyet'i beğendim." (Maide/3)

Buraya kadar ifade etmeye çalıştığımız olay nasıl bir Resul ile muhatabız ve O'na karşı tutum ve davranışlarımız nasıl olması ile alakalı idi. Şimdide bu dinde Allah Resulü'nün üsve-i hasene olmasını izah etmeye çalışalım. Ayeti Kerime'de buyrulur ki;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ

"Andolsun ki; sizin için Rasulallah'ta güzel bir örnek vardır. Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için." (Ahzab/21)

Allah Teâlâ Kitabı Mübinde, (haşa) hiçbir ayetini ve kelamını asla rast gele kullanmaz. Muhakkak ki her bir ifadenin muciz ve müthiş hikmetleri mevcuttur. Aynen yukarıda ifade edilen ayette olduğu gibi! Dikkat edilirse Resul sadece ahiret hayatında en güzel örneklik değildir, dünya hayatında da Nebi Efendimiz mükemmel bir örneklik ve şahsiyettir.

O'nun gülmesi, yürümesi, konuşması, arkadaşları ve ailesi ile sosyal ilişkileri vesair bir yaşam standartlarında gerçekten insanı hayran bırakacak hasletlere sahipti. O asla nefesine yapılanlar için kin beslemedi, hayatı hep bir denge intizam içinde geçirdi. Çünkü O bir Resul, O müthiş bir örnek olmalıydı ki insanlar İslam dininin en mükemmel yaşam standardı olduğunu bilsin, adaleti görsün, hakka ve hukuka nasıl riayet edilir bunun farkına varsınlar diye. İfade ettiklerimizi iki örnekle daha güzel anlayacağız;

Kureyş müşriklerinin ekâbirinden Safvan bin Ümeyye, Müslüman olmadığı hâlde Huneyn ve Tâif gazâlarında, Rasûl-i Ekrem -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in yanında bulunmuştu. Cîrâne'de toplanan ganimet mallarını gezerken Safvân'ın bu mallardan bir kısmına büyük bir hayranlık içinde baktığını gören Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- :

"—Pek mi hoşuna gitti?" diye sordu. "Evet." cevabını alınca:

"—Al hepsi senin olsun!" buyurdu.

Bunun üzerine Safvan kendisini tutamayarak:

“—Peygamber kalbinden başka hiçbir kalp bu derece cömert olamaz.” diyerek şehâdet getirdi ve Müslüman oldu.

(Vâkîdî, Meğâzî, Beyrut 1989, II, 854-855.)

Kabîlesine dönünce de:

“—Ey kavmim! (Koşun,) Müslüman olun! Çünkü Muhammed, fakirlik ve ihtiyaç korkusu duymadan çok büyük ikram ve ihsanlarda bulunuyor.” dedi. (Müslim, Fedâil, 57-58; Ahmed, III, 107)

Yine birisi gelerek Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz'den bir şey istedi. Allah Rasûlü'nün o an, ona verecek hiçbir şeyi yoktu. O kişiye, borçlanarak ihtiyacını karşılamasını ve kendisinin o borcu ödeyeceğini taahhüd etti. (Heysemî, X, 242)

Ceddi İbrâhim -aleyhisselâm- gibi hiçbir yemeği misafırsız, yalnız başına yemezlerdi. Vefât edenlerin borçlarını ödettirir veya öderdi. Borçları ödenmeden cenâze namazlarını kılmazlardı. Bir hadîs-i şerîfte:

“Cömert insan Allâh'a, Cennete ve insanlara yakın; Cehennem ateşine uzaktır. Cimri ise, Allâh'a, Cennete ve insanlara uzak; Cehennem ateşine yakındır!..” buyurmuşlardır.

(Tirmizî, Birr, 40/1961)

Bunlar gibi binlerce örnek mevcuttur. İşte bu yüzden Peygamber Efendimiz(aleyhisselâtuves-selam) en mükemmel şahsiyettir. Birde Kur'an'ı Kerim'deki şu ayeti ele alalım;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ 4

“Muhakkak ki sen; büyük bir ahlak üzerindesin”(Kalem/4)

Bu Ayeti Kerime'de gerçekten çok hikmetli noktalar var. Arapçada bir şeye sahip olmayı Araplar,“zuv” diye ifade ederler. Ama ayette bu ifadeyi kullanmıyor Rabbimiz, “ ” ifadesini kullanıyor. Bu ifade harfi cerlerdendir. Manası “bir şeyin üzerinde” demektir. Buradan anlıyoruz ki Rasulullah bütün güzel ahlakları kendi benliğinde toplamış ve onların üstündedir. İşte Kur'an gerçekten bir basiret ve sahabenin fehmi ile okunursa ondaki muazzam nice örnekler anlaşılacaktır. Evet, sahabenin fehmi, feraseti, samimiyeti ve fedakarlığı buda asla yadsınacak bir şey değildir. Nitekim bu din onlar üzerine indi onların cühd ve gayretleriyle Rablerine olan tezelzülleri ile ayağa kalktı ve dünya İslam'ın nasıl muazzam bir din olduğunu fark etti.

“Muhacirlerden, ensardan en ileri ve önde gelenlerle, ihsan ile onlara uyanlardan Allah razı

olmuştur. Onlar da Allah'tan hoşnutturlar. Hem onlara altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Orada temelli kalıcıdırlar. İşte budur en büyük kurtuluş.”(Tevbe/100)

Sahabeye verilen önem Allah Teâlâ tarafından çok açık bir şekilde ortaya koyuluyor. Bir topluluk var ve onlardan “Allah razı, onlar Allahtan razı”! İşte bu düşünülmesi gereken çok önemli bir meseledir. Alemlerin Rabbi olan Allah Teala kullarından razı oluyor.

Peki, güncel hayatımızda Rasulullah(sallallahu aleyhivesellem) bizler için ne kadar kıymetli ve O'nun Peygamber sıfatını ne kadar tanıyoruz? Gerçekten bugün halihazırda ne yazık ki İslam'ın düşmanları olan zihniyet sahipleri, Resul'ün vasfını insanların zihninde itibarsızlaştırıp, sahabenin “birbirinin boynunu vuranlar” olarak lanse ederek kıymetlerini gözlerden düşürmek istiyorlar. Evet, bugün bu mevzu gittikçe derinleşiyor. Allah'a iman iddiasında olan insanlar,Rasulü (haşa) bir postacı yerine koyup, sadece aktardı gitti diyen müstekbir zihniyet sahiplerini benimsiyorlar. Allah'ın kitabı deyip, sünneti kabul etmem, ne bileyim sağlam gelip gelmediğini, gibi birçok şeytani iddia ve iftiralar ile birçok kişinin ayağını kaydırmaktalar. Bu ifade ettiklerimizi Efendimiz bize haberini vermiş ve zaman O'nu doğrulamıştır. Ebu Davud'un süneninde Mikdad b. Medi'den rivayet ettiği hadiste Rasulullah buyurur ki: “Biliniz ki bana Kur'an ve beraberinde bir misli verilmiştir. Haberiniz olsun ki yakın bir gelecekte bir takım ahmak kimseler çıkıp koltuklarına yaslanarak şöyle diyecekler: Size düşen Kur'an'a sarılmaktır. Onun helal dediğini helal, haram dediğini de haram sayınız. Bilinki ehli merkeplerin etleri, azı dişli hayvanların etleri, kendi rızasıyla bıraktığı dışında zımminin kaybettiği malda helal değildir. Her kime bir misafir gelirse ona düşen onu ağırlamaktır. Şayet ağırlamazlarsa bunun bedelini ondan alabilir.”

Hulasa-i kelim, bu din tamamı ile Allah Teâlâ'nın kontrolündedir. Gün geçtikçe fitne karanlığını daha da çok yaymaktadır. Bu fitnelerden kurtulmanın tek bir yolu var o da Rasulullah Efendimizi ve O'nun sahabesinin nasıl bir yapıda olduklarını bilmek ve Rablerine karşı nasıl bir mahcubiyet ve edep içerisinde yaşadıklarının farkına varmakla olacaktır. Allah azzevecelle bizleri Rasulünü ve İslam dinini hakkı ile anlayan ve yaşayan kullarından eylesin. Allahümmeamin.

ÜÇ ESAS OLMAZSA ZİDDİ OLAN ÜÇ ESAS OLUR

Selman SAMATYALI

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Bahsedeceğimiz bu esaslar İslam'ın temel taşlarını oluşturmaktadır.

Kişinin imanı karakterini ve şahsiyetini belirlemektedir.

Elbette bu üç esas çok önemlidir lakin biz bu üç esasın birincisini daha çok ele almaya çalışacağız inşallah.

Şimdi, nedir bu esaslar?

1 Tevhid olmazsa şirk olur.

2 Sünnet olmazsa Bidat olur.

3 İtaat olmazsa masiyet (kötülük) olur.

PEKİ, TEVHİD VE ŞİRK NEDİR?

1 - TEVHİD

Tevhid demek Allah cc tarafından insanların imanının makbul sayabilmesi için yegane koymuş olduğu LA İLAHE İLLALLAH şartıdır.

Bu desturda insanoğlunun koyacağı hiçbir şart, tevil, yorum geçerli değildir. O ayetleri ile sabit olan sözün en güzeli ve Müslümanlık adına tüm şartları içeren bir kelimedir. Bu öyle bir kelimedir ki Adem a.s için böyledir ve ondan sonra gelen bütün resuller için ve son peygamber Muhammed Mustafa s.a.v için de böyledir. Bu kelime cennet kapılarını açan tek anahtardır. Bu kelime baba ile evladı birbirinden ayırdığı gibi kana susamış iki düşmanı da birbirine kardeş kılan muazzam kelimedir. Özünde bu kelime insanoğlunun ahiret yurdunda yüzü ak olabilmek için tek çıkış biletidir.

Senden önce gönderdiğimiz her resûle: "Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kulluk/ibadet edin." diye vahyetmiştir. (1)

Evet, bütün Resullerin çağrısı bu kelimedir.

Bu kelimenin aslında yani insanda vuku bulduğunda türlü türlü imtihanlar, musibetler, belalar göz yaşları, sürgünler ve esaret ile karşı karşıya gelinmesi kaçınılmazdır çünkü Rabbimizin gönderdiği kitapta bir hayli bununla alakalı kıssalar yer almaktadır. Kim bu kelimeyi hakkıyla söylemişse dünyada sıkıntılara ahrette ise cennete talip demektir.

1 - (Enbiya 25)

Peki, bu kelimenin geçerli olabilmesi için neyi kabul etmemizi ve neyi reddetmemiz gerektiğini biliyor muyuz?

Bu kelimenin mücerred bir sözmü yoksa filiyata dökülmesi ve amel edilmesi gereken bir destur mu olduğunun bilincindeyiz?

İşte bu söz öyle bir sözdürki kardeşlerim bu sözü telaffuzeden kişi hiçbir yaratıcının, kanun koyanın, yasama belirleyenin olmadığını ve sadece Allah'ın hükümlerinin geçerli olduğunun beyanatını vermiştir. Yani ALLAH bir konuda ne hükmetmişse onu kabul edeceğini ve ne yasak belirlemişse onu yapmayacağını kabul dilekçesidir. Bu kelimenin kabulü dahilinde İslam'ın bütün emir ve yasaklarından sorumlu olduğun anlamına gelmektedir. İşte bu kelime kalbin tasdiğiyle ve amellerin ikrarıyla ortaya çıkar. Bu kelime bir isnada zuhur ettikten sonra ALLAH katında geçerli kalabilmesi için onun ziddini yani (şirk) bulaştırmaman anlamındadır.

Andolsun ki sana ve senden önceki (resûl-lere): “Şayet şirk koşarsan bütün amellerin boşa gider ve mutlaka hüsrana uğrayanlardan olursun.” diye vahyedildi.(2)

Evet, bütün Resullere bu emredilmişken biz günahkar kullar daha çok gayret etmeliyiz.

“La İlahe İllallah” Allah'tan başka ilah yoktur derken biz bunları söylemiş oluyoruz bütün kafirlere, ilahlık taslayanlara, tagutlara, demokratlara, Kemalistlere, laiklere ve daha ismini telaffuz edemediğimiz birçok ideallere kafa tutarak karşımıza bu müstekbirleri alıyor ve biz sizden ve sizin taptıklarınızdan beriyiz korkmuyoruz diyerek izzetimizi ve İslam'ın güzelliğini, peygamberin ahlakını ve en önemlisi alemlerin Rabbini birvetek olarak kabul ettiğimizi ön plana çıkarmış oluyoruz.

Biz La İlahe İllallah dedikten sonra bizim Allah ile birlikte başka ilahların kanunlarıyla yol gidemeyiz mesela biz Allah'ı eş-şafı olduğunu kabul ettikten sonra şifayı herhangi bir hocadan şeyhten yahut bir büyücüden bekleyemeyiz eğer böyle bir durumda olursak bu kelimenin (Tevhid) in zıddı olan (Şirk) bataklığına düşmüş oluruz. (Allah muhafaza etsin) Bu kelimeyi söylerken bir de bunu kastetmiş oluyoruz; yaratıcının, rızık vericinin, kainatta bütün işlerde yegane tasarruf sahibi olanın sadece Allahazzevecelle'dir ve buna iman ettim demiş oluruz.

Kelime-i Tevhidi kabul eden her birey İslam'ın bütün ahkamlarına tabi olmak zorundadır. Tevhid var ise amel olmak zorundadır. Çünkü;

“İman eden, salih amel işleyen, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.” (3)

Kelime-i Tevhid derken amellerde saygılı, korku, ihlaslı, huşulu ve devamlı bir amel ile sana yöneleceğim ey alemlerin Rabbi demiş oluyoruz.

Son olarak,

O gün (mahşer günü) cehennem getirildiğinde sadece bu kelimeyi (tevhid) bilenler mutmain olmuş kalpler olarak Rabbinin huzurunda bekleyişe geçecektir.

Tevhid'in zıddı olan ŞİRK

Şirk: Ortak, şirket anlamlarına gelen bir işin birkaç kişi üzerinden yürütmek manasına gelir. İslam'ın ibadet olarak kabul ettiği bir eylemi Allah'tan (cc) başkasına yapmak ya da Allah'a (cc) ait sıfatlardan birini herhangi bir varlığa vermektir. Bu hayatın içerisinde her anlamda ibadeti, haki-miyeti, yaşamayı, duayı, şifayı vs. Allah'tan başka bir varlığa direkt yada aracı tayin ederek vermek şirkin tam manada anlamlarından biridir. Bu ve buna benzer cürümleri işleyenler müşrik sıfatı almaktadırlar.

“Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun (şirk) dışında kalanları dilediği kimse için bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa, hiç şüphesiz büyük bir günahla iftirada bulunmuş olur.”(4)

Evet, şirkin Allah katında ne kadar kötü söz (şirk) olduğunu Kur'an'ı Kerimde görmekteyiz.

Aynı şekilde,

Abdurrahman b. Ebûbekir (r.a.), babası Hz. Ebûbekir'den (r.a.) rivayet ediyor: Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) **“Size en büyük günahın ne olduğunu söyleyeyim mi?” diye sorunca, ashâb, “Evet, buyur ey Allah'ın Resûlü!” dediler. Bunun üzerine Resûlullah, “Allah'a ortak koşmak ve anaya babaya saygısızlık etmektir...” buyurdu.(5)**

Tevhid'in zıddı, kötü olan ve bağışlanması asla mümkün olmayan şirktir. Allah'ın zatında, sıfatlarında, fiillerinde herhangi bir şeyi O'na denk tutmaktır.

İnsanoğlunun aklına şöyle bir soru gelebilir. Biz Allah'a hiçbir şeyi denk tutmuyoruz, Allah birdir, O yaratandır demiş olabiliriz.

2 - (Zümer65)

3 - (Asır 3)

4 - (Nisâ, 48)

5 - (Buhârî, Edeb, 6)

Onun için bu kötü sözün farklı farklı konu başlıkları vardır. Örneğin duada şirk, yardım dilemede, sevgide, hastalıkta Allah'tan başkasından şifa talep etmek, rızık endişesiyle bazı şeylere inanarak onu veli nimet görmek, herhangi bir kabirden, türbeden niyazda bulunmak.

Bunun gibi daha ismini zikretmediğimiz çok konularda insanın hayatına normalmiş gibi yerleşmiş aslı şirk olan meseleler insanın amellerini zayi ederken farkında olmamamız hesabın şiddetini değiştirmez. Bu meseleler bir insanın hayatında yediği yemekten, içtiği sudan daha önem arz etmektedir. Bir insanın hayatını idame etmesi için konumuna göre araştırmalardabulunuyorsa ebedi olan ahiret içinde hem güzel sözü (tevhid) hemde kötü sözü (şirki) araştırması kendisine zorunludur. Eğer İslam dinini seçmiş ise...

2 - SÜNNET

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Resûl’e itaat edin. Sizden olan (Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah’a yönelen) yöneticilere de (itaat edin). Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, şayet Allah’a ve Ahiret Günü’ne inanıyorsanız (o meseleyi çözmek için) Allah’a ve Resûl’e götürün. Bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.” (6)

İman ederken kişi La İlahe İllallah Muhameden Resulullah dediğinde, peygamberi kabul etmiş oluyoruz. Yani Allah'ın neyi yasakladığını, neyi serbest bıraktığını biz Hz. Peygamberin yaşantısı üzeri anlıyoruz. Çünkü Hz. Aişe annemize Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) sorulduğunda cevaben siz hiç yürüyen Kur'an görmediniz mi demiştir. Sünnet din demek, Sünnet Kur'an ile birbirini tamamlayan iki esas, ayrılmaz bir bütündür.

“Allah’a itaat edin, Resûl’e itaat edin.”(7)

“Kim Resûl’e itaat ederse hiç şüphesiz Allah’a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse seni, onların üzerine koruyucu göndermedik.”(8)

Öğrenmiş oluyoruz ki Sünnet Hz. Resulullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) hayatı, yaşantısı, ahlakı ve din hususunda yaptığı emirler ve yasaklardır. Bu sünnetler asıl olarak ibadetlerde daha çok izhar olur.

Hz. Peygamber'in yaptığını yapmak ve kaçınıldığından uzak durarak sünneti yaşamış oluruz. Sünneti yaşama bir tercih meselesi de değildir bilakis zorunludur. Nasıl ki Resûl'e itaat Allah'a cc itaat

bunun tam tersi Resûl'e isyan doğal olarak Allah'a isyan etmiş oluruz Allah muhafaza etsin. Kur'an'da zuhur etmeyen bazı meselerde Peygamber'inreyi ile meselenin açıklığa kavuşması sünnet kavramına girer. Örneğin necm meselesi, ilk kıblenin mescidi aksa olması gibi çünkü Rabbimiz Kur'an'ı Kerim'de şöyle buyuruyor;

“O, hevadan konuşmaz. (Onun konuştukları,) kendisine vahyedilen vahiyden başkası değildir.”(9)

Evet, kendi hevasından konuşmayan, rüyasının bile hak olduğunu Kur'an'ı Kerim'de yer alınan bir Peygamberin sünneti, biz Müslümanlar için tabii ki de hüccettir.

Peygambere muhalefet edenlerin akibeti ise şu ayet ile ortadadır;

“O'nun emrine muhalefet edenler başlarına bir fitnenin ya da can yakıcı azabın gelmesinden sakınsınlar.” (Nur 63)

2 -SÜNNETİN ZİDDİ BİDAT

Hz. Aişe'nin naklettiğine göre, Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim bu dinimizde olmayan bir şeyi sonradan ortaya koyarsa, o reddedilir.”

Bidat yenilik demek, var olan bir düzenin üzerine aslına uygun olsun yada olmasın sonradan eklenen her şey bidattir.

İslam'da Bidat demek, Kur'an'da ve Sünnette olmayan bir şeyi ortaya koymak ve bunu da İslam dinine nispet etmek demektir. Her kim dinde olmayan bir meseleyi ortaya atarsa o Hz. Peygamberin davasına ihanet etmiş olur. Bunun adını ne koyarsa koysun bu böyledir.

Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) bidat hakkında şöyle buyurmuştur.

“İşlerin en kötüsü din adına sonradan ortaya çıkarılan bidatlardır. Her bidat dasapıklıktır” (10)

Başka bir yerde geçen hadiste ise, **Ebu Necihbâzbn-i Sariye (Allah Ondan razı olsun) söyle demiştir:**

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) gözleri yaşartan, kalpleri ürperten çok tesirli bir konuşma yaptı.

6 - (Nisa 59)

7 - (Nisa 59)

8 - (Nisa 80)

9 - (Necm 3 - 4)

10- (Müslim, Cuma 43)

-Ey Allah'ın Rasulü! Bu nasihat sanki ayrılmak üzere olan birinin öğüdünebenziyor, bizlere tavsiyede bulununuz, dedik. Bunun üzerine:
- Allahtan korkmanızı, basınıza Habeşli simsiyah bir köle bile olsa onudinleyip itaat etmenizi tavsiye ederim. Benden sonra içinizde hayatta kalanlar pekçok ihtilaflar göreceklerdir. O zaman sizin yapacağınız benim sünnetim ve doğruyolda olan Hulefa-i Raşidin'in sünnetine sarılmaktır. Bu sünnetlere simsıkı sarılınız. Sonradan ortaya çıkarılmış bidatlerden şiddetle sakınınız. Çünkü her bidat birsapıklıktır. (11)

3- İTAAT

"Kim Resûl'e itaat ederse hiç şüphesiz Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse seni, onların üzerine koruyucu göndermedik." (12)

İtaat, baş eğmek, dinlemek, uymak, hesaba almak gibi manalara gelir. Kim Resule itaat etmişse Allah'a itaat etmiştir yani Peygamber s.a.v sözünü dinleyip onunla amel etmişse Allah'ın sözünü dinlemiştir. Bir çok ayette Allah'a itaatin Resüle itaat; Resüle itaatin Allah'a itaat olarak nitelendirilmiştir. İslam dininde itaat, Allah'ın ve Resulü'nün gönderdiği emirlere uymak demektir. Bu da sağlıklı huzurlu ve ahlaklı yaşamının temel taşıdır. İtaat yoksa iman yok, itaat yoksa ahlak yok, itaat yoksa huzur yok demektir.

İslam, itaatin başınızdaki yöneticilere Kuran'ın ve Sünnetin çizgisi dahilinde olduğu sürece itaat etmeyi farz kılmıştır.

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Rasûlüne itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin."(13)

Enes'tenr.a. (Allah Ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) söyle buyurdu: "Üzerinizde tayin edilen yöneticinin başı kuru, üzüm gibi siyah bir köle de olsa sözünü dinleyip kendisine itaat edin."(14)

Buradan kasıt aslında başımızdaki yöneticilere,Emire, yahut hocalara değil; Allah'ın emirlerine itaati farz kılmıştır. ALLAH'IN emirleri ile değil de kendi beşeri sistemler ile uydurdukları demokrasi, laiklik, çağdaşlık gibi dayatmalar ile başımızda bulunan liderlere itaat ortadan kalkar ve onlar ile Müslümanlar arasında ebedi bir düşmanlık başlar. Birde toplumun, ailenin ahlakını ilgilendirecek itaat şekli vardır.

O da Resulullahs.a.v buyurduğu üzere;

"Büyük günahların en ağırını size haber vereyim mi?" diye üç defa sordu.

Ashâb-ı kirâm:

"Evet, yâRasûlallah!" dediler. Rasûlullah (s.a.v):

"Allah'a şirk koşmak, ana babaya itaatsizlik etmek" buyurduktan sonra, yaslandığı yerden doğrulup oturdu ve:

"İyi dinleyin, bir de yalan söylemek" diye buyurdu.

Bir ayette ise;

"İnsana, anne babasına karşı (iyilikle muamelede bulunmasını) tavsiye ettik. Annesi onu zorluklar içerisinde taşır ve (sütten) kesilmesi de iki yıl içindedir. Bana ve ebeveynine şükret. Dönüş banadır."(15)

Evet,ahlaklı, zeki ve sağduyulu bir nesil yetişmesini istiyorsak anne babaya itaat etmemizi Kur'an ve Sünnetten öğreniyoruz. Bu itaatin yine dinin emir yasaklar doğrultusunda gerçekleşeceğini unutmamalıyız. Nitekim batı medeniyetlerinde ebeveynlere itaatsizliklerin verdiği sonuç bariz bir şekilde ortadadır. Bunlar ile ilgili birçok örnekler vardır ama burada söz etmeyeceğiz.

3 İTAATIN ZİDDİ MASİYET (KÖTÜLÜK)

Masiyet,itaatten ayrılmak, söz dinlememek, çoğunluk tarafından onaylanan davranışlara uyum sağlamamak, zıtlaşmak manalarına gelir. Resûl-i Ekrem'in Hz. Ali'ye her cuma gecesi okumak üzere öğrettiği duanın şu cümle ile başlaması dikkat çekicidir:

"Allah'ım! Sayende hayatta kaldığım sürece mâsiyetlerden uzak kalmayı kolaylaştırmak suretiyle bana merhamet et!"16

Yukarıda yazmış olduğumuz Tevhid, Sünnet, İtaat, gibi temel noktalara uymayanlar, ziddini yapanlar masiyet içerisinde dirler. Masiyetin türediği kavram isyandır. İsyan edenlerin varış noktası da hem Kur'an'da hem de Sünnette görüyoruz ki cehennem ateşidir. Rabbim bizleri kendisine itaat eden kullarından kılsın, bizlere sıhhat afiyet ve feraset nasip etsin. (AllahummeAmin)

11 - (Ebu Davud, Tirmizilim 16) 3- İTAAT

12 - (Nisa 80)

13 - (Nisa 59)

14 - (Buhari Ezan 54)

15 - (Lokmân 14)

16 - (Tirmizî, "Da avât", 114).

İTAAT KAVRAMI

Halid EYMEN

İletişim

halideymen@fecdergisi.com

İtaat sözlükte “tâbi olmak” demektir. İstilahta ise “emir olunanı yerine getirip, nehiy olunandan sakınmak” anlamına gelir.

Büyük İslâm âlimleri itaati genel olarak iyi ve kötü diye ikiye ayırmışlardır.

İyi itaat; Allah’a, peygamberine, O’na itaat eden emir ve âlimlere itaattir.

Kötü itaat ise; şeytana, kötülüğü emreden nefse ve kendi heva ve hevesine göre kanun vaaz edenlere yapılan itaattir. Allah Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyurmaktadır:

“Şüphesiz kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra gerisin geri dönenleri şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. İşte böyle, çünkü gerçekten onlar Allah’ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki; Size bazı işlerde itaat edeceğiz. Oysa Allah sakladıkları şeyleri biliyor.”(Muhammed/25-26)

Allame Şankîti bu âyetin tefsirinde şöyle der: “Her Müslüman bu ayetlerin muhtevasını düşünmelidir. Zira kendini İslam’a nispet eden insanların çoğunluğu bu ayetlerin tehdidi altındadır. Çünkü doğu ve batı kâfirleri Peygambere gelen Kur’an’a inanmazlar. Dolayısıyla bu kâfirlere itaat edenler bazı konularda da olsa bu ayetlerin tehdidi altına girerler. Her konuda kâfirlere itaat edenler ise bu ayetin muhtevasına girmeye daha da layıktırlar. Çağımızda beşeri kanunlara itaat edenler kesinlikle bu ayetin muhtevasına girerler.”

Peki,bizler kimlere itaat etmeliyiz?

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin. Peygamber’e itaat edin ve sizden olan ulu’l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah’a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resûlüne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir.”(Nisa/59)

AllahuTeala ayetin metninde kendisi ve Rasulu için اطيعوا (eti’u) kelimesini kullanıp ulul emir içinse vav atfi kullanmıştır. Yani Allah Rasulu de Allah’tan aldığı vahiy ile hüküm koymaktadır. Ve bu demek oluyor ki bizler hayatımızın her noktasında Allah ve Resulüne itaat edip ve Allah ve Resulüne bağlı oldukları sürece ulul emre itaat etmemiz gerekmektedir.

Ki nitekim ayetin devamında AllahuTealaanlaşmazlığa düştüğümüz her noktada onu Allah'a ve Rasulüne götürmemizi, Allah'a ve ahiret gününe iman etmemize bağlamıştır. Yani bizler Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman ediyorsak her konuyu Allah'a ve Rasulüne götürmek zorundayız.

Başka bir ayette ise Allah'uteâlâ söyle buyurmaktadır:

"Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü'min erkek ve hiçbir mü'min kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır."(Ahzab/36)

Yani bizler eğer Allah'ın yerde ve gökte tek ilah olduğunu kabul ediyorsak ki nitekim bununla emrolunduk evimizde, işimizde, siyasetimizde, ekonomimizde, ahlâkımızda kısacası hayatımızın her yerinde Allah'a ve Rasulüne itaat etmek zorundayız. Eğer bizler Allah'a ve Rasulüne itaat etmeyi bırakıp beşeri kanunlara veyahut Allah'ın nizamına ters olan herhangi birşeye itaat edersek şüphesiz onu ilah edinmiş oluruz. Ki anne babamıza bile itaat ederken İslam'a ters noktalarda itaat etmemeliyiz. Çünkü ilah kavramı kendisine ibadet edilen ve itaat edilen anlamlarına gelmektedir. Ve bu yüzden Allah ve Resûlü bir işte hüküm verdiği zaman bizler o hükümden başkasına itaat edemeyiz. Allah Teala faize haram dediyse bizler için haram, alışverişe helal dediyse bizler için helaldir. Ve bunlar gibi bütün helal haramları Allah'ın dininden almak zorundayız.

Allah Teala başka bir ayette şöyle buyurmaktadır:

**"(Yahudiler) Allah'ı bırakıp, hahamlarını; (hıristiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa bunlar da ancak, bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardır. On-
dan başka hiçbir ilah yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır."(Tevbe/31)**

Bu ayeti, İbn Kesir tefsir ederken şöyle bir hadise değinmektedir;"Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını, râhiblerini rablar edindiler. Meryem Oğlu Mesih'i de."İmâm Ahmed, Tirmizî ve İbn Cerîr'in muhtelif kanallardan olmak üzere Adıyy İbn Hatim (r.a.) den rivayetlerine göre Allah Rasûlünün (s.a.v.) daveti ona ulaştığında Şam'a kaçmıştı. O, câhiliye devrinde Hıristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esîr edildiler. Sonra Allah Rasûlü (s.a.v.) kız kardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslâm'a

ve Allah Rasûlünün (s.a.v.) yanına gelmeye teşvik etti. Adıyy Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reîs olup babası Hatim et-Tâî cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adıyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu halde Allah Rasûlünün (s.a.v.) yanına girdi. Allah Rasûlü (s.a.v.) : "Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını, râhiblerini rabler edindiler."âyetini okudu. Adıyy der ki: Ben, muhakkak onlar, onlara ibâdet etmediler, dedim. Nebi ise cevapla: Evet, onlar onlara helâli haram kıldılar, haramı da helâl kıldılar. Ve onlar da kendilerine uydu. İşte onların onlara ibâdeti budur, buyurdular. (İbn Kesir tefsiri)

Nebi bu ayeti Adıyy'e tefsir ederken bizler içinde geçerli olan bir mesele ortaya çıkmaktadır. Dünya hayatında Allah Teala'nın helal ve haramları dururken her hangi bir kişi, kurum, sistem vb. gibi yerlerden helal ve haram talebinde bulunursak veya onlara itaat edersek bizler de onları rabler edinmiş oluruz. Yani bir kimseyi rab edinmek için ona secde etmek gerekmez, eğer Allah'ın herhangi vasfını o kimseye verirsek onu ilah ve rab edinmiş oluruz.

Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş'a kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah'tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir."(A'raf/54)

İşte yeri ve göğü ve içindekileri yaratanın AllahuTeala olduğuna gerçek manada iman ediyorsak yerde ve gökte tasarruf hakkını, helal ve haram koyma hakkını sadece ve sadece Allah'a vermek zorundayız. Çünkü her şeyin sahibi AllahuTealabizler için dilediği gibi bir hayat nizamı belirlemiştir. Ve bu hayat nizamından başka her türlü yaşayış şekli bizden kabul olunmayacaktır. Çünkü her yaşayış şekli bir din olduğu gibi dinsizlik de bir dindir. Bu yüzdendir ki bizler Allah'ın şeriatını, helal ve haramlarını hakkıyla öğrenmeliyiz ki Allah'a karşı haddi aşır "Tağutlaşmış" mercilere Allah'ın helallerini haram, haramlarını helal sayanlara itaat etmekten uzak durabilelim.

AllahuTeala bizleri İslam dinini benimseyip ve onun üzere yaşayıp ölenlerden eylesin. Doğrular Allah'tan yanlışlar bizlerin elleriyle yaptıklarındandır.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

"ALLAH KATINDA DİN İSLÂM'DIR."

(Â-i imran 19)

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

Esselamunaleyküm kardeşlerim, bu ayki dergimizde kendisi için sayfalarca yazılar da yazılsa, kendisinin önemi hakkında konferanslar da düzenletilse kendisinin olmadığı bir hayatın nasıl bedbaht bir hayat olduğu günlerce gecelerce de anlatılsa yine bir şeyler eksik olacaktır.

Böyle tasvirlerle sahip olan ibadet, elbette ki namazdır.

Genel olarak namaz için bir tanım yapılacak olursa, Müslüman olduğunu iddia eden herkes için Allah'ın günde beş vakit olarak emrettiği bir farz ibadetidir. Bunun yanı sıra namazın önemine değinmek için Allah azzevecelle Kur'an'da ve Rasulullah aleyhisselam sünnetinde çokça yer vermişlerdir.

Öyle ki Allah subhan ve Teala, Kur'an'ın bazı bölümlerinde namaz kelimesini "iman" kelimesi olarak kullanmıştır.

Efendimizin namaz hakkındaki hadislerine baktığımızda da;

"Müslümanın kafirden ayıran bir çizgi"

olarak namazın önemine değinmiştir.

Ne yazık ki bu denli önemli, iman ile bir tutulmuş olan namaz, günümüzde sadece Cuma günleri, bayram günleri veya sadece Ramazan aylarında yapılan bir ibadet haline gelmiştir. Oysa alimlerimizin, **"namazı olmayanın cenazesi kılınmaz"** sözü insanı nasıl olurda ürpertmez çünkü cenaze namazı kılınmayan biri varsa o da kafirden başka biri değildir.

Günde beş defa Allah azzevecelle'nin "haydi namaza, haydi kurtuluşa" çağrısına "Elhamdülillah Müslümanım" diyen bir kişi Allah'ın bu çağrısına kulak asmazsa. Ya söylediği bu sözün ne manaya geldiğini bilmiyor ya da kendisini öyle zan ediyor çünkü yukarı da dediğimiz üzere kafirden ayıran çizgi olan namaz olmazsa farkı nasıl anlarız?

Şöyle bir örnek vererek Rasulullah aleyhisselam'ın bu hadisini açıklamak istiyorum.

İki ev düşünün, bu evlerin bir sahibi Ali diğeri ise Ahmet olsun. Bu evleri birbirinden ayıran sadece bir duvardan başka hiçbir şey değildir.

**NAMAZ
BİR
NURDUR**

Zeyd ENFAL

İletişim

zeydenfal@fecrdergisi.com

Peki, sizlere sorum şu, eğer ki o duvar olmasaydı, dışarıdan biri Ali'nin ailesi ile Ahmet'in ailesini birbirinden ayırt edebilir miydi? İşte namaz da Müslüman olduğunu iddia eden, bunu ileri süren kişiye Müslüman kimliğini kazandıran ibadettir.

Peygamber aleyhisselam'ın mübarek, şerefli sözleriyle bu konun ne denli önem arz ettiğini hadislerle beraber anlatmaya çalışacağım inşaallah.

Muâz b. Cebel (r.a.) anlatıyor:

"Hz. Peygamber ile birlikte bir yolculukta idim... O şöyle buyurdu: 'Dinin başı İslâm (kelime-i şehâdet getirerek Allah'a teslim olmak), direği ise namazdır.'"

(Tirmizî, İmân, 8; İbn Hanbel, V, 231)

Bir evin, çadırın, çatının direği, destekleyici kolunu olmazsa ne olur? Yerle yeksan olmaktan başka çaresi olmaz. Peygamber aleyhisselam'ın bu mübarek sözünü ele aldığımızda, namaz kılan bir Müslüman ile namaz kılmayanın dinleri hakkında az önceki örneği göz önünde bulundurarak çok büyük dersler çıkarırız. Demek ki şehadet getirerek bir inşa yapmış oluruz ve o inşayı ayakta tutabilmek içinse namaz ibadetini eda etmemiz gerekmektedir.

EbûHüreyre'den (r.a.) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"(Kıyamet günü) kulun ilk hesaba çekileceği şey namazdır. Eğer bunu tam olarak yapmışsa (ne âlâ!) Ama (farz namazları tamam) değilse Yüce Allah, 'Kulumun nafilelerine bakın.' buyurur. Eğer nafile namazı bulunursa, 'Onunla farzları tamamlayın.' buyurur."

(Nesâî, Salât, 9)

Subhanallah! Allah Teala bizleri karşına aldığı an soracağı ilk şey namaz olacak. Düşünün ki alemlerin Rabbi olan Allah ile baş başasınız ve sizi sorguya çekiyor. Eğer ilk soruyu atlatırsanız, diğer ardından gelecek olan sualler rahat olacaktır. Ama eğer ki ilk sorudan kalınırsa, Allah muhafaza diğer sorular insanı halden hale çevirecektir.

Peki, namaz için mevzular böyleyken neden günümüzde insanlar, yaşlanınca hepsini kılarım veyahut Cuma namazına, bayram namazına gideyim yeterli olacaktır diye düşüncelere dalmaktadır? Bu sorunun cevabını Allah azzevecelle mübarek kitabında veriyor.

"Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin.

Doğrusu namaz çok ağır ve çetin bir iştir.

Ancak o, Allah'a duyduğu derin saygıdan kalbi ürperenlere ağır gelmez." (Bakara 45)

Subhanallah, Subhanallah, Subhanallah!

Kişi hem kendisini Müslüman olarak

adlandıracak hem de namaz ibadetinden uzak kalacak. Böyle insanları Allah, "bana derin saygı duymayan kalp sahipleri ancak ve ancak namazı terk eden, ona önem vermeyen" olarak tanımıyor. Bu nasıl bir şeydir? Kişi kendisini bilmez insanların yanına giderken veya onlarla sohbet ederken bile saygıdan kat kat olup da alemlerin Rabbi olan, kullarının sıkıntılarını gideren, bütün kainatı düzenleyip ona hükmeden Allah'a karşı nasıl saygı duymaz? İnsanlara bunlar anlatıldığında ya kalplerinin temiz olduğunu öne sürerler ya da sizin yaptığınız veya eksik yaptığınız amelleri yüzlerinize çarparlar çünkü kalp Allah'ın ve kendi sahibine saygı duymayan bir kalp gaflet içerisinde kıvrılmaktan başka hiçbir şey yapmaz.

"Kitaptan sana vahyedilenleri oku, namazı özenle kıl. Kuşkusuz namaz hayâsızlıktan ve kötülükten meneder. Allah'ı anmak her şeyden önemlidir. Allah yaptıklarınızı bilir." (Ankebut 45)

Allah azzevecelle bizlere bu ayetle bir şey öğretmektedir. Demek ki namaz ehli olan bir insan her daim günahlara karşı bir kalkanla dolaşmaktadır çünkü her yapacağı kötülük anında namazını hatırlar ve o namazı kendisini o münkerden alıkoyar velev ki kıldığı o namaz bir anlam içeriyorsa.

Mevdudi bir kitabında namazın kötülüklerden alıkoyması hakkında şöyle bir şey söylemektedir;

"Eğer ki kılınan namaz kişiyi kötülüklerden, günahlardan alıkoymuyorsa problem namazda değil kişinin kendi nefsindedir."

Anlayacağımız şudur ki namaz sadece içerisinde sureler bulunan, beş, altı hareketten meydana gelmemektedir. Namaz kişiye kimin hükümdar olduğunu, kimin Rab olduğunu, kimin güç sahibi olduğunu hatırlatır. Çünkü insanın en değerli yeri olan baş, secde halinde ayaklarla aynı hizada olur. İşte bu Rabbine olan korku, ümit ve saygıdır.

"Onlar ki, yanlarında Allah anıldığı zaman kalpleri derin bir saygıyla ürperir, başlarına gelen musibetlere sabreder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan bir kısmını Allah yolunda harcarlar." (Hacc 35)

Allah azzevecelle bizleri namazsız bir hayat yaşamaktan, Allah'ın çağrısına kulak asmayanlardan ve şeytanın namaz hakkında verdiği vesveselerden bizleri korusun. **ALLAHUMMEAMİN.**

CENNETİN ÖZLEDİĞİ SAHABİ AMMAR BİN YASİR

Ali MARUF

İletişim

alimaruf@fecrdergisi.com

Ammar Bin Yasir, doğum yeri Mekke, kabilesi ansoğulları, baba adı Yasir bin amir, anne adı Sümeyye binhabbat'tır. İslam'a girişi nübüvvetin ilk günleridir. Katıldığı savaşlar; Bedir,Uhud, Hendek,Cemel ve Sıffin'dir. Yaptığı görevler ise Küffe valiliği, komutanlık ve mimarlıktır. Ammar Bin Yasir 93 yaşında vefat etmiştir.

Babası Yasir bin Amir, aslen Yemenlidir. Yemen'in en meşhur kabilelerinden biri olan ans kabilesindedir. Nübüvvetten yıllar önce Mekke'ye gelmiştir. Mekke'ye geliş amacına baktığımızda,Ammar Bin yasir'in babası olan Yasir bin ammar'ın üç erkek kardeşi vardı.

Bu kardeşlerden biri Yemen'den Şam'a ticari bir sefer için gitmiş ve bir daha kendinden haber alınmamıştı. Bunun üzerine üç kardeş bu kayıp kardeşlerini bulmak için yola çıkmışlar ve araya araya Mekke'ye kadar gelmişlerdir.

Mekke'de bulamayınca, diğer iki kardeş Yemen'e dönmeye karar vermiş ama Yasir Mekke'yi çok sevmiş ve Mekke'de kalmaya karar vermiştir. O günün sosyal yapısı gereği Mekke'de kalabilmesi için birini himayesine girmesi gerekiyordu. O da Ebu cehil'in ve Halid bin velid'in amcası Ebu Huzeyfe bin Muğirenin himayesi altına girdi.

Ammar Bin Yasir, her gün biraz daha şiddeti artan işkenceler altında dayanmaya çalışıyordu.

Gözlerin önünde yaşlı babası ve annesine Ebu Cehil neler neler yapmıştı.

İşkencelerin en ağırını, en dayanılmazı neydi biliyor musunuz? İnsanın gözü önünde sevdiklerine işkence yapılmasıdır. İşte Ammar, gözleri önünde annesine ve babasına hatta kardeşi Abdullah'a yapılan işkencelere şahit oluyordu. Bir gün öyle bir hale geldi ki, artık dayanamadı ve müşriklerin memnun olacağı bazı sözleri söyledi. Latı ve Uz-zayı övdü, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı kötü sözler söyledi. Müşrikler bu sözlerden memnun olmuşlardı. Bunun üzerine, onu serbest bırakmışlardı.Ammar anında gözyaşları içerisinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e gelmişti. Ya Resulallah ben çok büyük bir suç işledim.

Onları memnun edecek sözler söyledim, Rabbimi ve seni hoşnut etmeyecek sözler söyledim, demişti. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mübarek elleriyle Ammar'ın gözyaşlarını silmiş başını göğsüne doğru yaklaştırmış, sana sözleri söylerken kalbin ne diyordu diye sormuştu.

Ammar, ya Resulallah vallahi kalbim iman ile doluydu demişti. Efendimiz sallallahu aleyhi ve

sellem bu cevap karşısında memnun olmuş, sen söylediklerinden mesul değilsin aynı işkenceyi bir daha görsen yine aynı sözleri söyleyip onların baskılarından kurtulabilirsin demişti. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buna ruhsat vermesine rağmen Ammar sadece bir kez bu ruhsatı o zaman kullanmış bir daha asla kullanmamıştı.

Her gün daha da şiddetlenen o işkencelerin sonunda bir gün Ebu Cehil önce annesi Sümeyye'yi çok feci bir şekilde şehit etmiş aynı günün akşam saatlerinde ise Baba Yasir şehadet kervanına katılmıştı.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bir hadisinde cennet şu üç kişiyi özlemektedir buyurmuşlardır: "Ali, Selman ve Ammar Ammar Bin Yasir." Medine'deki mescidin inşaatında çalışmalar yapılırken taş taşıma esnasında taşları ikişer ikişer kaldırdığını gören Peygamber Efendimiz, Ammar'a bir yerini inciteceksin diğer arkadaşların gibi taşları tek tek götür demişti. Peygamber Efendimiz'e cevaben, arkadaşlarım beni öldürecek, ben de onun için ikişer ikişer götürüyorum demişti. Latife olsun diye bu sözü zikreden Ammar,

Peygamber Efendimiz Ammar'acevaben, senin arkadaşların değil isyankar bir topluluk öldürecek ve senin bu dünyadan son nasibin bir kase süt olacak diye buyurdu.

Ammar Bin Yasir, Peygamber Efendimiz'in zamanında ve halifelerin döneminde hep ön safta çalışmalara katılmış ve yaşının büyük olmasına rağmen savaşlarda ön saflarda savaşmıştır.

Bir dönem Küffe'ye valilik yapmış, komutanlık yapmıştır.

Siffin Savaşı'nda Ammar Bin Yasir, yine Hz. Ali'nin saflarındadır.

Yaşı hicri olarak 96 miladi olarak 93'tür.

Bir insanın bu yaşta ne işi vardır savaş meydanında, bu akıl işi değildir değil mi?

Bakin anlayamıyoruz;

60 yaşında 70 yaşında evine kapanan tek işi, evden camiye camiden eve gitmek olan bugünün insanları olarak 93 yaşında bir insanın Medine'den kalkıp ta Suriye'ye gelmesini ama anlayalım eğer yapılan iman hakiki bir iman ise ortaya çıkacak olan netice budur çünkü hakiki iman insanı yatırmaz, hakiki iman insanı hakikatin yolunda mücadeleye zorlar.

Ammar Bin Yasir hakiki imanını elde etmiş biri olarak hakikatin hazreti Ali'nin yanında olduğunu görmüş durur mu artık son nefesine kadar hak adına gayretine devam etmiştir.

Şehit olacağı günün sabahı hazreti Ali'ye sarılmıştır adeta vedalaşır gibi.

Demiştir ki;

"Ey Ali, bugün Allah Resulüne sallallahu aleyhi ve sellem kavuşma günüdür, O'na kavuşmak beni sevindirirken senden ayrılmak ise beni üzmedir." Hz. Ali bu sözleri duyunca duygulanmış adeta beni nereye bırakıp gidiyorsun diye ona sarılmıştır. O anlara askerlerden biri elinde bir kase ile Ammar'a süt ikramda bulunmuştur. O sütü içince Ammar şunu demiştir;

"İşte bu benim dünyadan son nasibim."

Bilenler biliyordu bu sözlerin anlamını ama bilmeyenler bir şeyler anlamıyorlardı. Süt içtikten sonra Ammar Bin Yasir kılıcını eline aldı atının üzerine bindi saltanat ve dünyayı menfaat için oraya gelen Şam ordusunun üzerine daldı. İyice savaştı, savaşın bir yerinde Şam ordusu içerisinde bulunan bir nasipsiz arkadan yaklaşarak Ammar'akılıç darbelelerini indirdi.

O anda yere yakılan Ammar, çok özlediği Efendimize sallallahu aleyhi ve sellem'e yürüdü.

Ammar Bin Yasir'in yere düşmesi ile savaş meydanında o günden 36 yıl önce Efendimizin Medine'de verdiği haber bilenlerin diliyle yankılanmaya başladı.

Neydi o nebevi haber?

Ammar, seni isyankar bir topluluk öldürecek ve senin bu dünyadan son nasibin bir kase süt olacak.

Siffin'in meydanına onun kanlı bedeni düşünce Hz. Ali hemen koşup gelmiş gözyaşları içerisinde Ammar'ın başına göğsünün üzerine bastırmış orada gözyaşlarını dökmüştü.

93 yıllık uzun ve bereketli bir hayat böylece Siffin meydanında nihayete ermişti.

Rabbim bizlerin ömrünü ALLAH'A ve resulüne adayan mümin kullarından eylesin.

(AllahhummeAmin)

İSLAM'I ARAYANLAR

Abdulkerim SİDDİK
iletişim
abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

İSLAM NERDE ARANIR?

İSLAM NASIL ARANIR?

İSLAM NASIL YAŞANIR?

İSLAM'I NEREDE ARAMALIYIZ?

Kardeşler, Sahih İslam, ancak Kur'an'ı Kerim'de ve Allah Resulü'nün sünnetinde aranır. Allah Resulü, İslam'ı tebliğ etmesi ile insanlar gördüler ki İslam, mükemmel bir hayat nizamı! Adaletini ve sayamayacağımız bir çok güzelliği de ancak bir tek olan ilaha yani ALLAH azze ve celle'ye ve Rasule olan itaat ile olacağı açıktır. Bunun yanı sıra pratik bir yaşam ortaya koyan ve en yüce ahlak üzere olan Resulün durumunu insanlar müşahade edince İslam'a akın akın gelmeye başladılar. Böylece İslam, hakkıyla tanındı ve insanlar refah içinde Allah azze ve celle'nin emrettiği şekilde Tevhid ile yaşamaya başladılar.

Günümüze baktığımızda ise insanlar ne yazık ki şeytanın yolunu tutmuş ve şirk bataklığına dalmışlardır. Bu şirk bataklığına saplanmışken yapmamız gereken yegane şey, bu bataklığa düşen toplumumuzu tıpkı 610 ile 634 yılları arasında sahabenin Allah ve Rasulüne olan bağlılıklarını anlatıp yaptıkları ameller ile nasıl izzet bulduklarını göstermek ile olacaktır.

İSLAM'I NASIL ARAMALIYIZ?

İSLAM'I, tıpkı Peygamber Efendimiz(sallallahu aleyhivesellem)in faziletini haber verdiği üzere Selmanı Faris'i gibi aramalıyız. Asıl adı Mâhbe (Mâyeh) b. Bûzehmeşân (Bûzekhân, Bûzihşân, Hûşbûdân) b. Mürselân b. Yehbûzân iken Müslüman olduktan sonra kendini Selmânîbnü'l-İslâm diye tanıtmış, Selmân el-Hayr, Selmân-ı Pâk veya Selmân el-Hakîm diye de anılmıştır. Mecûsî dinine mensup olan babası, köyünün reisi (dihkan) idi.

Selman'ın Müslüman oluş kisasını şöyle rivayet edilmiştir.

Mecûsî âteş kelesinde kutsal ateşin sönmemesini sağlamakla görevli iken yeni bir din arayışına giren Selmân, ailesinin şiddetli muhalefetine rağmen

Hıristiyanlığı benimsedi ve önce Dimaşk'a kaçtı, ardından Musul, Nusaybin ve Ammûriye'ye (Amorion) gitti.

Ammûriye'de kendisinden Hıristiyanlık hakkında bilgi aldığı bir papaz, ölüm döşeginde iken kendisine pek yakında Arap yarımadasında İbrâhim Peygamberin Hanîf dini üzere gönderilecek son peygamberin geleceğini haber verdi.

Onun hediye kabul etmekle beraber sadaka almayacağını, ayrıca kürek kemikleri arasında nübüvvet mührü bulunacağını söyledi. Bir Arap tüccarıyla tanışan Selmân, kendisini çölden geçirmesi karşılığında sahip olduğu hayvanları ona verip adamın kervanına katıldı. Ancak kervan Vâdilkurâ'ya ulaştığında tüccar Selmân'ı bir yahudiye köle olarak sattı. Ardından bu yahudi onu Medine'de yaşayan Benî Kurayza'ya mensup bir başka yahudiye (Osman b. Eşhel) sattı.

Selmân, Medine'yi görünce Ammûriyeli rahibin tarif ettiği şehre geldiğini anladı. Daha sonraki günlerde Hz. Peygamber'in Medine'ye doğru yola çıktığını ve Kubâ'ya geldiğini duyunca hemen oraya gitti ve rahipten öğrendiği nübüvvet alâmetlerinin kendisinde bulunduğunu görünce Müslüman oldu.

Âzat edilmesine kadar meydana gelen Bedir ve Uhud gazvelerine katılamadı. Hendek Gazvesi'nden önce Resûl-i Ekrem'in tavsiyesi üzerine efendisiyle anlaşır muhtemelen İslâmî dönemin ilk mükâtebe sözleşmesini yaptı. Bedel olarak kararlaştırılan 300 hurma fidanı dikme işi Resûlullah'ın nezâretinde ashabın da yardımıyla gerçekleştirildi ve beytül mâlden 40 ukıyye ödenerek Selmân'ın âzat edilmesi sağlandı. (Müsned, V, 443-444; İbn Hişâm, I-II, 218 vd.)

Hz. Peygamber, Selmân ile Ebü'd-Derdâ'yı kardeş ilân etti. Selmân, Hendek Gazvesi'ne ve ondan sonraki bütün savaflara katıldı.

Bu gazve sırasında bir hendek kazılmasını teklif etmesi ve hendek kazmadaki başarısı dolayısıyla Ensar ve Muhacirler Selmân'ı kendilerinden sayma konusunda ihtilâfa düşünce

Resûlullah,

"Selmân bizden, Ehl-i beyt'tendir" diyerek bu tartışmaya son verdi. (İbn Sa'd, IV, 83)

Resûl-i Ekrem'in bu sözüne dayanan Hz. Ömer diğer Ehl-i beyt mensuplarına olduğu gibi ona da maaş bağladı; fakat Selmân bu parayı sadaka olarak dağıtıp hurma liflerinden ördüğü hasır

satmak suretiyle hayatını kazanma yolunu seçti. Bundan dolayı bizler de Selmanı Faris (ra) gibi İslam'ı aramalıyız.

İSLAM NASIL YAŞANIR?

İslam, La İlahe İllallah ilkesi ile başlayıp beş esas temel üzerinde inşaa edilerek, Allah Resulü'nün ve sahabilerin yaşadığı gibi yaşanır. Çünkü Kur'an Allah Rasulüne ve tabisi olan sahabeye indi. Muhakkak ki en doğru İslam da ancak onların yaşantısı üzerine olacaktır. Bunun aksi düşünülemez.

Eğer bizler bu dini ciddiye alarak idolümüz de Allah Resulü olursa, o zaman biz Allahın razı olduğumuz kullardan olabiliriz. O'nun çektiği sıkıntıyı çekmeyi göze almalı, O'nun sevindiği gibi sevinmeli, O'nun yediği gibi yemeli, içtiği gibi içmeli hulusa ahlakını örnek alır ve en önemlisi kabul ettiğini kabul edip (ki bu bütün peygamberlerin geldiği en yüce mesele "lailahe illallah" sözüdür), reddettiğini red edersek kısacası Kur'an ve Sünnete yapışırsak o zaman İslam'ı hakkı ile yaşamış oluruz inşallah...

Allah azze ve celle ayaklarımızı İslam dini üzere sabit kılsın (Allahumme Amin...)

ES SELAM

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır;

“O Allah ki ondan başka ilah yoktur Me-lik’tir, Kudüs’tür, Selam’dır.”(Haşır 23)

Bir hadis-i şerifte ise Hazreti Peygamber aleyhis-selam şöyle dua etmiştir;

“Ey Allah’ım sen Selam’sın selam, esenlik yalnız sendendir. Ey İkrâm ve Celal sahibi olan sen ne yücesin.”

Selam, hiçbir ayıbı olmayan, her türlü eksiklik ve kusurdan uzak olan demektir. Selam, huzur ve esenlik sahibi demektir yani cennetteki kullarına esenlik, mutluluk ve huzur verendir. Şu ayet bu anlamı teyit etmektedir;

“Çok esirgeyen Rabb’ten onlara bir de se-lam sözü vardır.”(Yasin 58)

Selam, varlıkları karanlıklardan kurtaran demektir. Bu görüş, El Hattabinin görüşüdür.

Selam, kullarını esenliğe çıkaran anlamında olduğu söylenmiştir.

İbni Kesir şunları da söyler; Selam; zatında, fillerinde ve sıfatlarında mükemmel oluşu nedeniyle her türlü eksiklikten, noksanlıktan kusur ve ayıptan Salim olan demektir.

İbni Kayyim der ki; Selam sözcüğünün gerçek anlamı kötülük ve ayıplardan beri olmak onlardan kurtulmak ve esenliğe kavuşmaktır. Selam sözcüğünden türeyen ve kökü buna dayanan bütün sözcükler bu anlamlar çevresinde dolaşır.

Yine Selim kalp ifadesinde Selim temiz, sağlam,kin ve nefretten arınmış kalp anlamındadır.Ancak gerçek anlamı kalbi Yalnız Allah’a teslim etmek, O’nun dışında bir şeyi orada barındırmamak demektir.

Böylece kalp; şirkten, günahların pisliklerinden ve Allah’a muhalefet etme duygusundan kurtulur ve Selim bir kalp olur. Samimiyet ve sadakatle Allah’ın yolunda yürür. Onunla iyi ilişkiler kurar. Sonuçta kıyamet günü Allah’ın azabından kurtulur ve O’nun ikram ve saygınlığını kazanır.

İslam sözcüğü de bu kelimedenden türemektedir.

Çünkü İslam, kayıtsız şartsız Allah’a teslim olmak O’na boyun eğmek demektir.

Çünkü Müslüman Şirk ve küfrün pisliklerinden temizlenerek Yalnız Allah’a teslim olmuş kimselerdir. Tıpkı tamamen efendisinin emrinde olan ve başka sahibi bulunmayan bir köledir. Bu yüzden Yüce Allah yalnız Rabbine inanan ve O’na teslim olanla birçok Efendisi bulunan iki kişinin özelliğini bize şöyle vermiştir;

“Allah şöyle bir örnek veriyor: Bir adam var ki onun birbiriyle ihtilâflı birçok ortak efendisi bulunmaktadır; bir adam da var ki bir tek kişiye bağlıdır. Şimdi bu iki adamın durumları eşit olabilir mi? Bütün övgüler Allah’a mahsustur; fakat çoğu bunu anlamamaktadır.”(Zümer 29)

Yine ticari bir muamele şekli olan Selam terimi de bu kökten türemiştir. Selam, zimmetinde olan şeyin selametine Rabbine havale ederek satma ve ücrete peşin alma söz konusudur. Bu yüzden bu tür satış usulü Selam olarak adlandırılmıştır. (Esselamualeykum) ifadesi karşıdaki kişiye güven vererek onun emniyette olduğunu hissettirmektedir. Allah Rahmeti gereği insanların kalbine muhabbet ve sevgi koymuştur bunun da izhar olabilmesi için insanların birbirine selam vermesi gerekmektedir.

Bu ismi bilmenin faydaları;

- 1** Allah’ın kulları arasında selamı yaymak. Bu İslam’ın en belirgin ve en üstün özelliklerinden biridir.
 - 2** Müslümanların, kulun elinden, dilinden, zulüm ve haksızlığından zarar ve kötülüklerinden Emin olmasıdır. Hz. Peygamber şöyle buyurur; Müslüman, Müslümanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir.
 - 3** Dinini her türlü şüphe ve hasetlerden uzak tutmak, nefsanî arzu ve isteklerin peşinden gitmemek.
 - 4** Tarikat makamı olarak selamet, aklın şevket ve öfke’nin esiri değil, emiri olmasıdır. Çünkü akıl, emir; şehvet ve Öfke ise birer köledir.
- Alıntı

KUR'AN'I KERİM MUCİZELERİ (EMBRİYO)

Muaz ALİMOĞLU

iletişim
muazalimoglu@fecdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat vesalam peygamber efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ye yine selat ve selam onun, yolunu takip eden mümin, muvahhid ve mücahid kullarının üzerine olsun.

Zümer Suresi 6. Ayette;

Sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde, bir yaratılış (evresinden) başka bir yaratılış (evresine) geçirerek yaratmaktadır. İşte bu, sizin Rabbiniz Allah'tır. Hâkimiyet/egemenlik yalnızca O'na aittir. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Buna rağmen) nasıl da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz!

Kur'an bebeğin anne karnında üç karanlık evresine bu ayet ile dikkat çekmiş ve insanın anne karnında üç aşamalı yaratılışla yaratıldığını belirtmiştir.

Bu üç karanlık evre;

- 1) **Batın duvarı karanlığı,**
- 2) **Rahim duvarı karanlığı,**
- 3) **Amniyon zarı karanlığı olarak günümüz bilim insanlarınca isimlendirilmiştir.**

Göründüğü gibi bugün modern biyoloji bebeğin embriyolojik gelişiminin Ayeti Kerime'de belirtildiği gibi üç karanlık bölgede veya evrede meydana geldiğini ortaya koymaktadır. Embriyoloji alanındaki bu gelişmeler, bu bölgelerde üçer katmandan oluştuğunu belirtmektedir. Ayrıca ayette; insanın anne karnında birinden ötekine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmiştir. Gerçekten de bugün modern biyoloji bebeğin üç ayrı evrede meydana geldiğini ortaya koymuştur.

Bütün embriyoloji kitaplarında bu bilgiler esas olarak yer almaktadır. Bu bilgiler çok gelişmiş teknolojik cihazlarla yapılan gözlemler sonucunda insanlar tarafından ancak son yüzyılda tespit edilebilmiştir.

Oysaki KUR'AN-I KERİM 1400 yıl önce bizlere bu bilgileri vermiştir.

1400 yıl önce okuma yazma dahi bilmeyen bir beşerin bunları bilebilmesi mümkün müdür?

İşte yine bu ayetlerin ve Allah c.c'un bize olan sonsuz merhametinin ve rahmetinin bir neticesidir. Biraz tefekkür edince Kur'an-ın İlahi bir kitap olduğunu ve Hz. Muhammed aleyhisselam'ın da gerçekten O'nun kulu ve elçisi olduğunu fark edeceğiz.

Yine Muminun Suresi 14. Ayette;

Sonra meniyi pıhtılaşmış kan (alak) olarak yarattık. Sonra o kanı çiğnenmiş bir et parçası (mudğa) olarak yarattık. Sonra o et parçasını kemik olarak yarattık, sonra da kemiğe et giydirdik. Sonra onu (sureti, akli, duyguları olan) bambaşka bir varlık olarak inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.

Ve Hac suresi 5. Ayette;

" Ey insanlar! Şayet (öldükten sonra) dirilmeden yana şüphe içindeyseniz, şüphesiz ki sizi topraktan yarattık. Sonra bir damla meniden, sonra donmuş kan pıhtısından (embriyo) sonra da yaratılışı tamamlanmış, tamamlanmamış bir parça etten... (bunları yapanın yeniden diriltmeye kâdir olduğunu) sizlere açıklamak için. Dilediğimizi belirli bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizleri birer bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da yetişkinlik çağına ulaşmanız için (size ömür veriyoruz). Sizden kimi ölüyor, kimi de ömrün en kötü çağına döndürülüyor ki, bildikten sonra hiçbir şey bilemesin. Sen yeryüzünü kurumuş/hareketsizleşmiş görürsün. Üzerine su indirdiğimizde (önce) titreşir, (sonra) kabarıp ve her göz alıcı çiftten bitkiler bitirir

ayetleri de bebeğin anne karnındaki gelişimini ve o andaki görünümü ile ilgili bilgiler vermektedir. Anne rahmindeki embriyo incelendiğinde hem küçük olması hem de kemiklerinin daha ilerleyen zamanda oluşacağından gerçekten de bir çiğnenmiş et görüntüsündedir.

Ayrıca embriyonun anne rahminde geçirdiği belli bir zamandan sonra üstünde diş izleri varmış gibi bir görünüme sahip olmaktadır.

İşte günümüzde ancak tespit edilebilen bu gelişmeleri Yüce ALLAH cc bizlere Peygamberimiz (s.a.v.) ve O'na vahyedilen Kutsal Kitabımız olan Kur'an-ı Kerim'de 1400 yıl önce bildirmiştir. Prof.Dr.Keith L. Moore; "Söz konusu ayetlerin ne demek istediğini bu dönemdeki embriyoyu incelediğimiz zaman hayretle öğrendik.

Çünkü embriyo 28 günlük iken üzerinde tesbihimsi bir yapı meydana geliyor ve bunlar görünüş olarak aynı dişizlerine benziyordu. Bu dönemdeki embriyonun plastikten bir modelini yaptık ve onu çiğneyerek üzerinde diş izlerimizi bıraktık.

Ortaya çıkan manzara, incelediğimiz embriyoya olağanüstü derecede benziyor ve Kur'an-ın insan embriyosundan neden bir çiğnenmiş et olarak bahsettiğini çok güzel açıklıyordu."

İşte bu ayetler ve bugünkü bilimin bu ayetleri doğrulaması;

1) Allah cc'un bizlere olan merhamet ve rahmetinin ispatıdır.

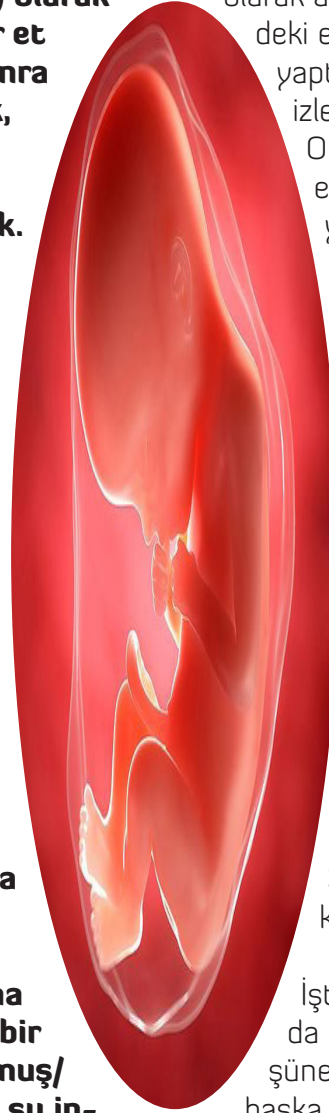
2) Hz. Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğunun bir ispatıdır. Çünkü okuma yazma dahi bilmeyen ve 1400 yıl önce bu kadar bilgi sahibi olmanın mümkün olmadığı bir dönemde bunları bildirmesi O'nun bir resul olduğunun ispatı değil midir?

3) Bu Kitab'ın yani Kur'an-ı Kerim'in kutsal bir kitap olduğunun ispatıdır.

İşte değerli okuyucular bu deliller ışığında biz insanlara düşen bu ayetleri düşünerek; Rabbimizi birlemek, O'nun dışında başka rabler edinmemek, O'nun kanunlarının dışında başka hiçbir kanuna uymamak ve o kanunları benimsememek, O'nun istediği gibi yaşayıp, O'nun istediği gibi can vermektir. Bizlere bunların en güzel örneği ise Peygamberimiz

Hz. Muhammed sallallahu aleyhivesselam'dır.

(selam hidayate tabi olanların üzerine olsun)

Süleyman el-Ulvan

Süleyman el-Ulvan kimdir?

1969'da 9 erkek çocuğu olacak olan babasının 4. büyük oğlu olarak Suudi Arabistan'ın Kasım ilinin merkezi Bureyde'de doğan el Ulvan, küçük yaşlardan itibaren dini alanda eğitim gördü. Bureyde, Riyad'ın Kuzeybatısında yer alan, Irak ve Necd'den Hicaz'a giden yolların kavşak noktası olması ve sahip olduğu tarım potansiyeli nedeniyle tarihten bu yana dikkat çekmiş, ülke içerisindeki Küresel Cihad yanlılarının Suudi rejimine karşı yürüttüğü muhalefetin 1990'lı yıllardan beri merkezi olarak görülen bir şehirdir.

14 yaşında iken ülkedeki örgün eğitim sistemini bırakarak dini alanda daha faydalı bulunduğu din bilginlerinden özel eğitimler alma ve sistematik ders halkalarına katılma şeklinde eğitimini sürdüren, o yıllardan itibaren hafızası, zekası, anlayış kapasitesi ile çevresinde büyük hayret uyandıran ve bir dahi olarak görülen el Ulvan, dini eğitiminin ilk yıllarında Kur'an-ı Kerim'in yanı sıra Kütüb-i Sitteyi (6 hadis kitabı: Buhari ve Müslim'in Sahihleri, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai ve İbn Mace'nin Sünenleri) hadis metinleri ve senedleriyle (sened: bir hadisin metnini birbirine aktaran şahısların listesi) ezberledi.

İlerleyen senelerde Kütüb-i Tis'a (Dokuz hadis kitabı, Kütüb-i Sitte'ye ek olarak Ahmed bin Hanbel'in Müsnedi, Darimi'nin Süneni, Malik'in Muvatta'sı) ezberini hadis metinleri ve senedleri ile tamamlayarak asırlardır görülmemiş bir hadis ezberine ulaştı ve 1990'ların başından itibaren hadis alanında dünyanın en büyük otoritesi olarak görülmeye başlandı.

el-Ulvan ayrıca dini alanda ansiklopedik kaynak olarak görülen çok sayıda dini eseri de ezberledi. O yıllarda iken edindiği prensiple kendisine sorulan dini konularla ilgili naklettiği hadislerin tümünün bütün geliş yolları, senedleri, hadisçilerin meşhurlarının hadis hakkındaki değerlendirmelerini naklederek aktaran el Ulvan'ın, bu çok geniş bir hafıza ve ezberleme gücü gerektiren prensiple dünyada tek olduğu bildirilmektedir.

Bureyde'de iken çok genç yaşlarında Cuma günleri hariç haftanın diğer günlerinde sabah, öğlen ve akşam namazlarından sonra ders vermeye başlayan, bir yandan da eğitimini sürdüren Ulvan'a ilerleyen yıllarda o günlerde ne kadar ders

çalıştığı sorulduğunda “15 saat çalışıyordum” cevabını vermiştir.

1990-92 yılları arasında hadis alanındaki akademik çalışmaları için Medine’de bulunan ve Medine’deki hadisçilerle yoğun bir şekilde çalışmalarını sürdüren Ulvan 1992’de Medine’nin en büyük hadisçisi olarak kabul edilen Hammad el-Ensari’den (1924-1997) tüm akademik çalışmalarını ilgili icazet aldı.

Cihat gruplarının değer verdiği bir ilim adamı

1992’de 23 yaşındayken Medine’den Bureyde’ye dönen el Ulvan bu şehirde imamlık yaptığı mescidi aynı zamanda bir davet ve akademik çalışmalar merkezine dönüştürmüştü, 1992’den itibaren, 1980’li yılların sonlarında Ulvan’ı tanıyıp seven hemşerileri Bureydelilerin ötesinde yıllar içerisinde önce çevre illerde daha sonra Arabistan genelinde, sonrasında ise uluslararası çapta üne kavuşmuştu.

Bu dönem ondan ders alan çok sayıda isim daha sonra Arabistan içerisinde ve dışarısında cihat hareketleri saflarında yer almıştı. Örneğin geçtiğimiz Aralık ayında Veziristan’da insansız hava aracı saldırısında hayatını kaybeden, Afgan Cihadı’nın önde gelen isimlerinden Halid el-Huseynan’ın (1966-) Ulvan’ın bu yıllardaki derslerine katıldığı ve Ulvan’ın Huseynan üzerinde ideolojik olarak da büyük etkiye sahip olduğu biliniyordu.

Başarıları nedeniyle 1990’lı yılların başından itibaren dini akademik çevrelerde büyük bir sevgi ve saygı kazanan el-Ulvan hakkında Arabistan’ın bir diğer ünlü rejim muhalifi din bilgini ve aynı zamanda el-Ulvan’ın dini eğitiminde ilk hocalarından olan Hamud bin Ukla eş-Şuaybi 1995’te, “Çok sayıda ilim ehli ile bir arada bulundum ama ben hayatım boyunca Süleyman el-Ulvan kadar üstün anlayış, hafıza ve derin bilgi sahibi bir kimseyi görmedim” demiştir.

“26 yaşındaki genç dahi”

Yine Suudi rejimine eleştirileri olmakla birlikte açıktan muhalif bir tavır takınmayan Muhammed bin Salih el-Useymin (1929-2001) imamlık yaptığı ve ders verdiği mescidinin bulunduğu, aynı zamanda doğum yeri olan ve Bureyde’den kuş uçuşu 25 km uzaklıktaki Uneyze’de, kendisine Ulvan hakkında gelen olumlu bilgiler üzerine 1995 yılı başlarında telefonla kendisine ulaşarak fikhi bazı meseleleri ona

danışarak bir nevi imtihan eder.

Ulvan’ın cevaplarına hayran kalan el-Useymin, “Bureyde’deki 26 yaşındaki genç dahi alim”

efsanesine hak verir ve Ulvan ile temasını sıkılaştırır. Bu dönemde el-Useymin’in hadis senedleri ve metinleri hakkındaki tüm sorularında sadece Ulvan’a danıştığı, Ulvan’ın bilgisi ile yetindiği Useymin ve Ulvan’a yakın kaynaklarca teyid edilmektedir.

Yine 1995 yılı içerisinde, Useymin birinci baskısını yapan ünlü eseri el-Kavl-ul Mufid ala Kitabu-t Tevhid (Tevhid Kitabı üzerine Faydalı Söz) isimli eserini el Ulvan’a ulaştırarak ondan kitabı inceleyip tetkik etmesini, eleştirilerini kendisine bildirmesini ister.

El Ulvan, Useymin’e kitabı beğendiğini, kitapta 30 yere not düşerek mülahazalarını belirttiğini, bu kısımların kendisinin belirttiği yönde değiştirilmesini daha faydalı bulduğunu belirtir. Useymin, el Ulvan’ın mülahazalarının tümünü haklı bulur ve kitap 2. baskısından itibaren el Ulvan’ın tetkikinden ve düzeltmesinden geçmiş olarak basılır.

Useymin’in de üniversite de hocası olan Hamud bin Ukla eş-Şuaybi gibi Ulvan hakkında hafıza, anlayış ve bilgide onun gibisini görmediğini söylediği belirtilmektedir.

Ulvan’ın kısa sürede Bureyde merkezli yayılan ve geniş çevreleri etkisi altına alınan faaliyetleri, kökeni 1990 Körfez Krizi’ne dayanan, 1994’den itibaren yoğunlaşan Suudi rejiminin ülke içerisindeki İslami muhalefeti hedef alan baskılarının 1996’dan itibaren “Şuaybi ekolü” olarak isimlendirilen ve eş-Şuaybi etrafına kenetlenen rejim karşıtı İslami muhalefete dahil olan Ulvan’ı da hedef alması hiç bir çevre için şaşırtıcı olmaya-caktı.

Kaynak: Mepa News

Kitabımızın ilk baskısı çıktı.

**fecr mescidinden ücretsiz olarak temin edebilirsiniz.
iletişim 0545 492 60 60**

Sufyan es-sevri dedi ki
"ibadetlerin başlanğıcı susmaktır
Sonra ilim öğrenmek
Sonra amel etmek
Sonra ezberlemek
Sonra yaymaktır"

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI
www.fecrdergisi.com